

SZÁLINGER BALÁZS

Road movie ifjú Mihállal

Dévény. *Piroskát megtöröm.
A vár bevár. Nemi öröm
ha jut, ha nem, megélni jó,
ahogy megindul a hajó.*

Pozsony. *Híd meg lakótelep.
Elköltöznél. Megértelek.
Sebaj Judit, fogjad bokád.
Ha elmegyek, ne add alább.*

Kovácspatak. *Katit teszem
asszonnyá. És lesz herpeszem.
A szénaboglyánál hever
Katink. Mihály kívár, bever.*

Visegrád. *Már megint várrom.
Ki is? Matild subint álmon.
Üszkös combok. Hurkácska. Bűz.
Motoz, nyalint. Budának úz.*

És ím, Buda. *Boglárka ül
trónján. Szeret. Megistenül.
Félig vezet magába. Félt.
Hajóra szálllok hát ezért.*

Paks városa. *Atombáttér
Hildához. Egy pofon ráfér,
megkapja. És értem hal ő.
Nincs érzelés. Az út a fő.*

Palánka. *Búzaföld. Karám.*
Szerelmes a kondásleány.
A kútnál megkapom. Nyelned
nem kell ily mohón, te gyermek.

Szörény. *Leüt, reámrivall*
a csendőr, hogy Rácz Mancival
mit tettem. S hogy mért lóditok,
fölösleges, menjek birok-

ra most s ha van utiélmény,
gyúrjam karomba. Ma kék fény
süt arcon. És rabsors talál
meg. Rács, kenyér, víz, majd halál.

*

Pedig hajh, mennyi sok helyen
nem voltam még! Az értelem
utat tör, én költő leszek,
tollat fogok, halvány neszek

ihletnek bár, sebj, Mihály,
ábrándozol, s leszel király
„árny-trónodon játszván hülyét”
„Spanyolhon. Tarka hímű rét...”

Hotelek gyöngye

Láncon gyöngy, kicsi Ruttkai Évám,
elkísérsz, míg tart ez a turné,
jó szállótárs vagy, csodaholmi,
s mind más hanggal lepsz meg az esten,
átérezzem, mekkora lírák
táptalajából kel ki a versem.
Így látom be, te nagy művész vagy,
vagy megtévedt díj, aranyérem,

*polgárok szintjén napi luxus,
nem rátarti harisnya, kimosnom
textiljéből kékszinű vérem.*

*Színésznőm, kicsi Ruttkai Évám,
mert kísérsz, eltart ez a turné,
s nem kell taps már, még koszorú sem,
testeddel mimelt gyönyörökkel
szintén várjunk. S halljam a hangod!
Teljen a torkod mind az igémmel,
jó tyúkként engem bemagolnod
létérdek! Mert meghalok egyszer,
s kell folytatnod a turnét, látva:
van hol csillogj még, kicsi gyöngyöm,
s kísérts engem a ráncosodásig,
felfűzvéen egy szállodalánkra.*

Balatonszentgyörgy

*Vasárnap éj, kilencvenes évek,
a nagycsütörtök is kibontható,
Az állomás ma egy olasz kaptár,
de még remélek, él a fűjtató,*

*vihart rivall a boly sűrűjébe,
legyen miért ha szerteszállniuk,
(ki gondolná) utálom a méhek
fáját, nem érdekel hová mi jut*

*belőlük egy özönvízzel sújtott
napon. Vasárnap éj, vakhit,
belátható csönd. Elriasztottam
mindenkit. Elhaló sípszó hallik*

*a távolból. Nyitnék rá ablakot
– lelnem csak egy sötét tükröt lehet,
és csak magam bámulni jó benne,
ma én vagyok. Sokáig én leszek.*

*

*Vasárnap éj egy megkövült tónál.
Túl kell jutnom mind a hét reményen.
Én váltódom meg, begyűjt a tó. Már
nem kell minden állomást bejárnom,
nagycsütörtök is kihagyható.*

SOMOS MIKLÓS: MÁRIA KERESZTJE